

Innledende ord

I Guds den Barmhjertiges, den Nåderikes navn. Lovet være Gud, all verdens Herre. Allah den evigvarende, Skaperen og Ødeleggeren. Vi søker tilflukt hos Ham, Han som er menneskenes Herre, menneskenes Konge og menneskenes Gud. Allah, all ære tilhører Ham, alt kommer fra Ham, og alt vil returnere til Ham. Fred og velsignelse være med Guds Sendebud, den første av skapelsen, og den siste profet, den mest elsket av Gud, og det perfekte mennesket, Muhammad, Guds gave til verdener.

Religionen til muslimene deles tradisjonelt inn i tre deler. *Islam*, *Iman* og *Ihsan*. Islam hviler på fem grunnleggende søyler som er trosbekjennelsen, bønn, faste i Ramadan måneden fra daggry til solnedgang, almisse til de trengende og pilegrimsferd til Mekka i Hajj måneden. Islam er altså religionens ytre ansikt. Alle som erkjenner de fem søylene er den del av det muslimske fellesskapet, og har rett på alle godene et velferdssamfunn som islam gir.

Iman har en sterk korrelasjon til trosbekjennelsen som lyder “ Det er ingen Gud utenom Allah, og Muhammad er Guds profet”. *Iman* er en anliggende mellom mennesket og Allah den Allmektige. *Iman* er dermed det viktigste en muslim har, for det er dette som vil redde Ham i dommens dag, *Iman* det er kontrakten han har gjort med Gud. Det vil være folk som i dommens dag vil få bevilget paradiset uten å ha gjort en eneste god gjerning som i denne verden karakteriseres som god under islam. Til disse personene vil Allah den Opphøyde ha gitt *Iman* rett før dødsengelen dro sjelen deres ut fra kroppen deres. Slik at de aldri hadde fått sjansen til å praktisere islam, men på grunn av deres *Iman* vil de komme under Guds nåde.

Gud er fri for å trenge våre handlinger, Han er uavhengig alt, mens alt er avhengig av Ham. Det er *Iman* som bringer mennesket nærme Gud. Det sagt, har er ikke ens *iman* fullkommen uten riktig handlinger i tillegg. Det er altså fullt mulig å entre islam, uten å ha fullkommen *iman*. Gud talte til arabere som bare nylig hadde entret islam “ “Beduinene sier: «Vi tror.» Si: «Dere tror ikke, men si heller: 'Vi har antatt islam,' for troen er ennå ikke gått inn i deres hjerter. Hvis dere adlyder Gud og Hans sendebud, vil Han ikke beskjære deres gjerninger det minste. Gud er tilgivende, nåderik.»” [49:14]

I denne verden finnes både de rettskafne og hyklerske mennesker under den muslimske fanen. I den kommende og den virkelige verden vil menneskene blir separert, det vil bli sagt ” «Hold dere for dere selv i dag, dere syndere!” [36:59]. Videre har også Profeten fred være med ham erklært en kjent tradisjon ” Enhver som har i sitt hjerte en atoms vekt av *iman* vil bli tatt ut av helvete Ild”.

Ihsan som er det som fullfører religionen. *Ihsan* går på rense hjertet. *Ihsan* er å praktisere islam og *iman* på en slik måte at en kommer nærme Guds behag. *Ihsan* er å underkaste seg Guds vilje, slik at en til slutt ser Gud i hele Hans skapelse, alle handlinger og i alle situasjoner . Man ser Guds hånd styre universet, på en fullkommen og på en klok måte. Man er i en tilstand der en er druknet i Hans Skjønnhet og Absolutthet. *Ihsan* er å vite at selv om du ikke ser Ham, ser Han deg, og dermed rette seg etter islam i alle sine handlinger.

Denne boken handler om iman. Uten riktig iman vil verken ens islam eller ihsan være til noe gagn. Hva er riktig iman? Hva har alle imamene gjennom tidene ment er riktig iman? Hvilken budskap har profeten Muhammed fred være med ham kommet med? Denne boken vil kort berette dette, uten å gå inn i bevisføringen. Imam al Tahawi har på en veldig fin og konsentrert måte skrevet ned de viktigste trosartiklene i iman.

Det er et grunnleggende prinsipp i islam, og faktisk et påbud fra Gud at en retter seg etter de lærdes mening, så lenge de lærde ikke går imot Profetens ord. Det heter i Guds bok, Koranen ”Før deg har Vi sendt menn som Vi inspirerte, spør bare formanings folk, om dere ikke vet,” [16:43].

Imam Tahawi har i denne teksten destillert og destillert kjernen av troen fra alle de store lærde i islam, som også i dag er selve autoritetene i religionen, og resultatet av hans arbeid er denne boken. Teksten er riktig nok farget av den tid imamen levde i, og de diskusjonene som foregikk i hans tid. Vi har valgt å oversette dokumentet til norsk fordi veldig mye av det som ble diskutert 1100 år siden har fortsatt stor overføringsverdi i diskusjonene som føres i dag. Nåtiden er formet av fortiden, og det er avgjørende å forstå fortiden og historien for å forstå nåtiden. Forskjellene som gjelder i dag, kan med stor enkelhet forstås etter å ha lest denne boken.

Selv om boken er lettlest anbefaler likevel at denne boken leses med en lærds veiledning. En som kan forklare spørsmål som dukker opp, og ikke minst oppklare eventuelle misforståelser.

Vi ber Gud om tilgivelse for enhver feil vi har gjort i denne teksten, og vi ber om at denne boken fører til at leserne veiledes på den riktig vei, den vei som Han har beredt glede, og den vei som Han har beredt for sine venner.

Fred være over budbringerne og vår leder profeten Muhammad. Og all ære til hører Allah, den Ene, den Mektige og den Nådefulle.

Mars 2006
Oslo, Norge

Al-Aqidah al-Tahawiyyah

Følgende er en oversikt over de sentrale tros og vitnesbyrdene til Ahl-al-Sunnah wa al-Jama'ah, oversatt fra den opprinnelige teksten *aqida tahawiyya*.

Forfatteren Imam Abu Ja'far al-Warraq al-Tahawi al-Misri, måtte Allah (swt) være til lags med ham, var en autoritet både inne Ash'ari og Maturidi trosskolen. Imamen levde i en tid fylt med lærde som har æren for at sharia lovgivningen i det hele tatt har kunnet utvikle til å bli så omfattende og eksakt som den har blitt.

Den islamske lovgivningen bygger på tradisjoner fra Profeten Muhammad fred være med ham. Kartlegging og rangering av disse tradisjonene [*hadith*] har vært fundamental viktig for dedusering av sharia. Imam Abu Ja'far levde som sagt i en tid da hadith og de juridiske fagene var i sin største fremgang. Imamen holdt selskap med blant annet Imam Ahmed, Imam Bukhari, Imam Muslim, Imam Ibn Majah, Imam Abu Dawud, Imam Nisa'i og Imam al-Dhahabi. Mange andre ulama som f.eks. Kawthari og Ibn Kathir har ytret om storheten til Imam Abu Ja'far og hans intelligens.

Prisingen av Imamen lære av alle disse storhetene nevnt ovenfor er et bevis på ektheten og nøyaktigheten av av Imagens arbeid innen tros lære [*aqida*] og juridiske islam [*fiqh*] spesielt Hanafi fiqh. Disiplinene til Profeten fred være med ham, de fire store imamene innen fiqh, deres etterfølgere, alle de ledende ulama og anerkjente institusjoner av islam gjennom tidene har alle preket den samme læren som Imam Abu Ja'far har samlet i denne teksten.

Teksten er altså tidløs, og den sammenfatter *aqida* til Ahle Sunna, og den inneholder kunnskap som enhver muslim bør inneha og tro på med all sin overbevisning.

I Allahs navn, den mest Barmhjertige, Nåderike!

Al-Aqidah al-Tahawiyyah

(Grunnprinsipper i islamsk tro)

Den store lærde *Hujjatul Islam* Abu Ja'far al-Warraq al-Tahawi al-Misri, måtte Allah velsigne ham, sa:

Dette er en utredning av trosartiklene til ahl al-Sunnah wa al-Jama'ah, ifølge religionens jurister, Abu Hanifah an-Nu'man ibn Thabit al-Kufi, Abu Yusuf Ya'qub ibn Ibrahim al-Ansari og Abu 'Abdullah Muhammad ibn al-Hasan al-Shaybani (måtte Allah velsigne dem alle). De anså disse trosartiklene som religionens fundament, og deres tro på Herren over alle verdener var forankret i disse.

Om Allahs enhet (*Tawhid*) sier vi med Allahs hjelp:

1. Allah er én og uten noen partner.

2. Intet er lik Ham.
3. Intet kan gjøre Ham maktesløs.
4. Det er ingen guddom utenom Ham.
5. Allah er den evige, uten begynnelse, og den evigvarende, uten ende.
6. Han vil aldri forgå eller komme til ende.
7. Intet skjer unntatt det Han vil.
8. Ingen forestilling kan nå Ham, og ingen forstand kan begripe Ham.
9. Han ligner ikke mennesket.
10. Allah er den Levende som ikke dør, den Opprettholdende som ikke rammes av søvn.
11. Han er Skaperen uten at Han behøver å skape, og Han er Forsørgeren uten at det anstrenger Ham.
12. Han bringer død uten frykt, og gjenoppvekker de døde uten vanskelighet.
13. Han har eksistert evig med Sine egenskaper også før skapelsen. Skapelsen har ikke tillagt Ham noen egenskap Han allerede ikke hadde. Slik Han alltid har vært med Sine egenskaper, vil Han fortsette å være i all evighet.
14. Det er ikke etter skapelsen av universet at Allah fikk navnet Skaperen (*al-Khaliq*), ei heller fikk han navnet Opphavskilden (*al-Bari*) etter at Han gav opphav til skaperverket.
15. Han har alltid vært Gud, selv da det ingenting var å være Gud for. Han har alltid vært Skaperen, selv da det var ingen skapning.
16. På samme måte som Han er ”Den som gir liv til de døde” [*Muhyi al-mawta*] ettersom Han gjenoppliver de døde, fortjente Han dette navnet også før Han ga dem liv. Tilsvarende fortjener Han navnet ”Skaperen” før Han skapte dem.
17. Dette fordi Han har makt til å gjøre alt. Alt er avhengig av Ham. Alt er lett for Ham (å utføre). Han er ikke avhengig av noe. ”Det er ingenting som Han! Han er den Hørende, den Seende.” (Koranen, al-Shura 42:11).
18. Han skapte skaperverket med Sin kunnskap.
19. Han har bestemt deres skjebne.
20. Han har forordnet deres levetid.

21. Ingenting var skjult for Ham før Han skapte dem, og Han visste alt de kom til å gjøre før Han skapte dem.
22. Han beordret dem å adlyde Ham, og Han forbød for dem å være ulydige.
23. Alt skjer i henhold til Hans forordning og vilje, og Hans vilje blir fullendt. Hans tjenere (menneskene) har ingen vilje unntatt det Allah ønsker for dem. Det Han ønsker for dem, skjer, og det Han ikke ønsker, skjer ikke.
24. Han veileder, beskytter og verner den Han vil, ut i fra Sin sjenerøsitet. Og han ydmyker, fører på villspor og setter på prøve den Han vil, ut i fra sin rettferdighet.
25. Alle er gjenstand for Hans vilje enten gjennom Hans gavmildhet eller rettferdighet.
26. Allah er hevet over det å ha motparter eller jevnbyrdige.
27. Ingen kan forkaste Hans bestemmelse, eller skyve til side Hans befaling, eller overmanne Hans ordre.
28. Vi tror på alt dette, og er overbevist om at alt kommer ifra Ham.
29. Vi tror på at Muhammad (fred være med ham) er Allahs utvalgte tjener, Hans foretrukne profet og sendebudet Han er mest fornøyd med.
30. Og at han er den siste av profetene, imamen for de gudfryktige, lederen av alle sendebud og den elskede av Herren over alle verdener.
31. Ethvert krav på profetskap etter ham er avvik og heresi.
32. Han er sendt til alle djinner og hele menneskeheten med sannheten, veiledningen, lyset og illuminasjonen.
33. Sannelig, Koranen er Allahs ord. Den kom fra Ham i form av tale uten å kunne forestille seg hvordan. Han sendte den til Sitt sendebud som en åpenbaring. De troende erkjenner den som absolutt sann. De er overbevist om at det i virkelighet er Allahs ord. Den er ikke skapt, slik tilfellet er for menneskelig tale. Den som hører det og tror at det er menneskelig tale, er ikke-troende. Allah fordømmer, kritiserer, og truer ham med ild, slik Han sier: ”Jeg vil snart kaste ham i (Helvetes) ild” (74:26). Når Allah truer med ild overfor den som sier: ”Dette er ingenting annet enn et menneskes ord” (74:25), vet vi, og er sikre på at dette er talen til Skaperen av mennesket, som ikke er lik menneskets tale.
34. Den som tilskriver Allah noen av de menneskelige attributter, er vantro. En som forstår dette, vil vise varsomhet og unngå å si ting som de vantro sier. Han vil vite at Allah, med Sine attributter, er ulik mennesket.
35. Synet (av Allah) er sann for paradisetts folk, uten å kunne beskrive dets måte og omfang, slik vår Herres bok sier: ”Noen ansikter vil på denne dag være strålende, sende hen til deres

Herre” (75:22-23). Forklaringen på dette er det Allah, den Opphøyde, aktet og vet. Dette vil skje i henhold til Allahs kunnskap og vilje. Alt som har kommet til oss om dette fra profeten (fred være med ham) gjennom autentiske tradisjoner, er (akkurat) som han har sagt, og betyr (akkurat) det han siktet til. Vi legger ikke noe til dette fra våre meninger, og vi antar heller ikke noe av det til å være i samsvar med våre luner.

Ingen er trygg i sin tro så lenge han ikke overgir seg overfor Allah og Hans profet (fred være med ham), og overlater kunnskap som han finner tvetydig til noen som besitter den.

36. omformulert:

Islam bygger på fullstendig underkastelse og overgivelse. Enhver som forsøker å vite det som han er forhindret fra å vite, og hans intellekt ikke er tilfreds med å underkaste seg Gud, vil han bli tilslørt fra ren monoteisme (*tawhid*), klar kunnskap og korrekt tro. Han vil tvile og vandre fram og tilbake mellom tro og vantro, bekreftelse og fornektelse, aksept og avvisning. Han vil bli forvirret og finne seg selv i tvil. En slik person er verken en aksepterende troende eller en avvisende forneker.

37. Troen på at paradiset folk vil se Allah er ikke riktig hvis en forestiller seg hvordan iakttakelsen vil være, eller tolker den i lys av sin egen forståelse.

Den riktige forestillingen om dette synet, eller om hvilken som helst egenskap av Gud, er å unngå å ha slike forestillinger, og å underkaste seg (Allah) fullstendig. Dette er muslimenes religion. Den som ikke avstår fra å benekte (Allahs egenskaper) eller å sammenligne (Allah med noe annet) har kommet på avveie, og har ikke forstått Allahs prakt. For visselig er vår Herre den Praktfulle og den Opphøyde tilskrevet egenskaper av absolutt enhet og det er ingen som Ham.

38. Allah er hevet over det å ha begrensninger, ender, deler eller lemmer. Han er ikke omsluttet av de seks retningene som alle andre skapninger.

39. Al-mi'raj (profetens nattreise til himmelen) er sann. Profeten (fred være med ham) ble, i kroppslig form og i våken tilstand, ført til himmelen om natten, og videre til de høydene Allah villet for ham.

Allah bæret ham slik Han ville, og åpenbarte for ham det Han åpenbarte: ”Og hjertet hans løy ikke om hva han så” (53:11). Måtte Allah velsigne ham i denne verdenen og det hensidige.

40. Vanddammen (Al-Haowd), som Allah har bæret Profeten med for å slukke hans folks (ummah) tørst, er sann.

41. Forbønnen (Al-Shafa'ah) som er oppbevart for muslimene, er sann, som berettet i flere tradisjoner.

42. Pakten Allah opprettet med profeten Adam og hans avkom, er sann.

43. Allah har i all evighet hatt kunnskap om det antallet (folk) som skal til paradiset og helvetet. Dette antallet vil verken øke eller minke.

44. Hans kunnskap omfatter også menneskenes handlinger som Han visste de ville utføre. Handlinger en er skapt for å gjøre er gjort forenklet for ham. Handlingene måles etter deres endelse. Den som er heldig, er heldig på grunn av Allahs avgjørelse, og den som er uheldig, er uheldig (også) på grunn av Allahs avgjørelse.

45. Skjebnens sanne natur er en av Allahs hemmeligheter om Hans skaperverk. Ingen nærstående engel eller profet har viten om dette. Å grave eller å fordype seg i dette resulterer i villfarelse, tap og ulydighet. Derfor må man på det sterkeste være varsom om å overveie det, tenke eller gjøre seg forestillinger om det. Dette fordi Allah, den Opphøyde, har holdt kunnskapen om skjebnen skjult for mennesker, og har forbudt dem om å søke kunnskap om dette. Allah sier i Sin bok: ”Han står ikke til ansvar for hva Han gjør, men de står til ansvar!” (21:23). Så den som spør: ”hvorfør har Allah gjort dette?”, har avvist bokens befaling. Og den som avviser bokens befaling, er vantro.

46 Det ovennevnte er hva Allahs venner med opplyste hjerter behøver å vite, og dette er rangen til de som er godt forankret i kunnskap. For det er to typer kunnskap: Kunnskap som er tilgjengelig for skapelsen og kunnskap som ikke er tilgjengelig for skapelsen. Å benekte den tilgjengelige kunnskapen er vantro, og påberope seg kunnskap som er utilgjengelig, er også vantro. Sterk tro kan ikke oppnås uten at man aksepterer den tilgjengelige kunnskapen og slutter å søke den utilgjengelige.

47. Vi tror både på Tavlen (*al-Laoh*) og Pennen (*al-Qalam*), og på alt som er skrevet på Tavlen. Om hele Skapelsen stod samlet for å hindre noe Allah har skrevet på Tavlen fra å skje, ville de aldri klare det. Og om de stod samlet for å få gjort noe Allah ikke har skrevet på Tavlen, ville de likeledes aldri klare det. Pennen har nå tørket etter å ha skrevet ned alt som kommer til å hende frem til dommedagen. Alt som man har gått glipp av, ville man aldri ha fått, og alt som man har fått, ville man aldri ha gått glipp av.

48. Det er for tjeneren viktig å vite at Allah allerede har kunnskap om alt som vil skje i Hans skapelse. Dette er forutbestemt av Allah gjennom Den Uforanderlige Skjebnen (*Taqdir Mubram*). Ingenting av det Han har skapt i enten himmelen eller på jorden kan motsi, forkludre, slette, forandre, legge til eller trekke fra den på noen måte. Dette er et fundamentalt aspekt ved troen, kunnskapen om Allah og erkjennelsen av Hans enhet og herredømme. Allah, den opphøyde, sier i sin bok: ”Han har skapt alle ting og bestemt dem nøyaktig” (Koranen, *al-Furqan* 25:2). Han sier også: ”Og Guds ordning er avgjort sak” (Koranen, *al-Ahzab* 33:38). Så, ved over enhver som krangler med Allah om skjebnen, og den som, med et sykt hjerte, går den etter i sømmene. Sannelig, forsøker han i sitt selvbedrag å utforske det ukjente i søken etter hemmeligheten som aldri kan avdekkes. Følgelig ender han opp med sine ord som løgner og syndig.

49. Tronen (*al-Arsj*) og Stolen (*al-Kursi*) er sanne.

50. Han (Allah) er uavhengig av Tronen og alt som befinner seg under den.

51. Allah omfatter alt, og er (samtidig) hevet over alt. Og Hans skapelse er ute av stand til å omfatte Ham.

52. Vi sier troende, verifiserende og aksepterende at Allah valgte Abraham som Sin nære venn, og at Han talte direkte til Moses.

53. Vi tror på englene, på profetene, og på bøkene som ble åpenbart til budbringerne, og vi bevitner at de alle besluttet seg til den åpenbare sannheten.

54. Vi kaller folket av vår qibla (bønneretningen) for muslimer og troende, så lenge de erkjenner alt profeten (fred være med ham) bragte, og godtar som sannhet alt han sa og fortalte (oss).

55. Vi avstår fra å spekulere over Allah, og vi strides ikke angående Allahs religion.

56. Vi strides ikke om den hellige Koranen, og vi bevitner at den er talen til alle verdenenes Herre, og ble brakt ned av den troverdige Ånden (engelen Gabriel), som så lærte den videre til sendebudenes mester, Muhammad (fred være med ham). Den er talen til Allah, og ingen av skapningenes tale er lik den. Vi sier ikke at den er skapt, og vi motstrider ikke muslimenes fellesskap (om dette).

57. Vi anser ingen av qiblas folk (dvs muslimer) å være vantro på grunn av en syndig handling, med mindre de betrakter denne handlingen som lovlig.

58. Vi sier heller ikke at en syndig handling av den troende ikke er skadelig for ham.

59. Vi håper for de rettskafne blant de troende at Allah vil tilgi dem og sende dem til paradiset ut av sin barmhjertighet. Men vi kan verken si dette med sikkerhet eller bevitne at de havner i paradiset. Vi ber om tilgivelse for deres synder, og vi er bekymret for dem, men vi gir ikke opp håpet for dem.

60. Både trygghet (fra Allahs straff) og fortvilelse (over hans tilgivelse) beveger en bort fra religionen. Den rette veien for qiblas folk (de troende) ligger mellom de to.

61. Man forlater ikke troen så lenge man ikke benekter noe av det som førte en til den.

62. Tro innebærer erklæring med tungen og godtagelse med hjertet.

63. Alt som er bekreftet å være fra profeten (fred være med ham) om Shariah og redegjørelsen (av Koranen og Islam) er sann.

64. Tro er den samme for alle, og alle troende er i prinsippet like. Enkeltes overlegenhet over andre, skyldes deres fromhet og frykt for Allah, opposisjon til deres begjær, og standhaftighet i det foretrukne.

65. Alle troende er Allahs venner. De mest ærefulle i Allahs øyne er de som er mest lydige mot Ham og de som mest lever etter Koranen.

66. Troen innebærer tro på Allah, Hans engler, Hans bøker, Hans profeter, Dommens dag og troen på at skjebnen – både dens gode og onde, dens søte og bitre side – er fra Allah.

67. Vi tror på alt dette. Vi gjør ingen forskjell på Allahs budbringere, og godtar alt disse brakte.

68. De av profeten Muhammads (fred være med ham) folk (*ummah*) som har begått store synder i livet, vil havne i ilden, men ikke for alltid og evig forutsatt at de dør og møter Allah som troende og bekjennende (til Hans enhet), selv om de ikke har angret. De er underordnet Hans vilje og dom.

Om han ønsker, vil han tilgi dem og benåde dem ut i fra Hans gavmildhet, slik Han har nevnt i Sin bok: "Og Han tilgir den Han vil alt som er mindre enn dette (shirk, flerguderi)". Om han ønsker, vil Han straffe dem i ilden ut i fra sin rettferdighet, og så ta dem ut av ilden med sin nåde og med forbønnen til de som var lydige mot Ham, og sende dem til paradiset.

Dette fordi Allah beskytter de som anerkjenner ham, og han har ikke gjort dem (til tapere) i dette livet og i det hinsidige, lik de som fornekte ham, som ikke oppnådde hans veiledning, og som ikke fikk hans beskyttelse. Allah! Vokter av Islam og dens folk! Hjelp oss å holde fast ved Islam til vi møter Deg!

69. Vi forfekter gyldigheten av bønn bak enhver av Qiblas folk (muslimene), uansett rettskaffen eller syndig, og å utføre begravelsebønn for enhver blant dem som dør.

70. Vi tilskriver ingen av dem en plass verken i paradiset eller i helvetet, og vi bærer ikke vitnesbyrd om deres vantro, flerguderi eller hykleri, så lenge de selv ikke har gitt uttrykk for noe av det. Vi overlater deres hemmeligheter til Allah.

71. Vi er imot å henrette noen av profeten Muhammads (fred være med ham) folk (*ummah*), unntatt de som har gjort seg fortjent til det.

72. Vi aksepterer ikke opprør mot våre imamer eller mot våre (statlige) overhoder, selv om de skulle være tyranniske. Vi ber ikke mot dem, og vi trekker ikke oss fra deres lydighet. Vi ser på deres lydighet som en del av lydighet mot Allah, så lenge de ikke beordrer til synd. Vi ber for deres veiledning og tilgivelse.

73. Vi følger profetens (fred være med ham) sedvane (*sunnah*) og muslimenes fellesskap. Vi unngår avvik, uenigheter og splittelser.

74. Vi elsker de rettferdige og troverdige, og vi hater de tyranniske og forræderiske.

75. Vi sier: "Allah vet best" når vår kunnskap om noe er uklart.

76. Vi forfekter *al-mas'h* (å stryke våte hender over skinnsokker under *wudu*, istedenfor å vaske føttene) uavhengig av om man er på reisefot eller er fastboende, som omtalt i profetens tradisjoner.

77. Hajj og jihad er, under lederskapet av muslimenes overhoder, uansett rettskafne eller som gjør urett, kontinuerlige forpliktelser fram til dommens dag. Ingenting kan annullere eller oppheve dem.

78. Vi tror på de adelige englene, som nedskriver alle våre gjerninger. Allah har utnevnt dem som voktere over oss.

79. Vi tror på dødsengelen som er ansvarlig for å utdrive sjelene til (alt i) alle verdener.

80. Vi tror på straffen i graven for den som har gjort seg den fortjent, og utspørringen i graven av englene Munkar og Nakir angående ens Herre, ens religion og profet. Dette i tråd med tradisjonene til profeten Muhammads (fred være med ham) og følgesvenner (måtte Allah være til lags med dem alle).

81. Graven er enten en av paradiset blomsterenger, eller et av helvetes hull.

82. Vi tror på oppstandelsen, og på belønningen for (våre) handlinger på dommens dag. Vi tror på framvisningen av våre handlinger. Vi tror på regnskapet, på opplesingen av boken, på belønningen og straffen, på Brua (mellom helvetet og paradiset) og på Vektskålen (hvor gode og onde gjerninger vil bli veid).

83. Paradiset og helvetet er begge skapte og vil aldri forkomme eller bli foreldet. Og vi tror at Allah skapte paradiset og helvetet før (resten av) skapelsen, og skapte så deres beboere. Hvem enn Han vil havner i paradiset ut i fra Hans gavmildhet. Og hvem enn Han vil havner i helvetet ut i fra Hans rettferdighet. Enhver handler i samsvar med det som er forutbestemt for ham, og går mot det han er skapt for.

84. Både godt og ondt er forordnet for menneske.

85. Evnen som setter en i stand til å utføre noe, er av den type velsignelse man (i utgangspunktet) ikke besitter, men kommer med handlingen. Men den type evne som er forbundet med helse, mulighet, dyktighet og besittelse av nødvendige midler, eksisterer før handlingen. Det er denne evnen som ansvarliggjør de troende. Allah, den opphøyde, sier: "Gud forlanger ikke mer av noen enn det han kan make..." (Koranen, al-Baqarah 2:286).

86. Menneskenes handlinger er skapt av Allah, og opptjent av menneskene.

87. Allah, den Opphøyde, belaster ikke folk med noe de ikke makter å gjøre, og de makter ikke å gjøre noe utenom det Han har belastet dem med. Dette er forklaringen på uttrykket: "det er ingen makt og ingen styrke hos andre enn Allah". Vi sier at det er ingen krigslist eller ingen mulighet for å unngå ulydighet overfor Allah utenom Hans hjelp. Og ingen har styrk til å vise lydighet mot Allah og opprettholde den uten at Allah gjør dette mulig for ham.

88. Alt skjer i overensstemmelse med Allahs vilje, kunnskap, forutbestemmelse og forordning. Allahs vilje overgår alle andre viljer, og Hans forutbestemmelse overgår alle krigslist. Han gjør hva Han vil, og Han er aldri tyrannisk. Han er hevet over enhver feil og alt ondt, og fri

for enhver mangel og skavank. ”Han står ikke til ansvar for hva Han gjør, men de står til ansvar”. (Koranen, al-Anbiya 21:23)

89. Bønn og almisser fra de levende er til fordel for de døde.

90. Allah hører på (våre) bønner og oppfyller (våre) behov.

91. Allah eier alt, og ingen intet eier Ham. Ingen kan være uavhengig av Allah i selv et øyeblikks tid. En som anser seg selv å være uavhengig av Allah for selv et øyeblikks tid, er visselig vantro, og er blant de fortapte.

92. Allah blir sint og tilfreds, men ikke på samme måte som noen skapning.

93. Vi elsker følgesvennene til Allahs sendebud (fred være med ham), og vi overdriver ikke i vår forkjærlighet for noen av dem. Ei heller sier vi noe stygt om noen av dem. Vi hater enhver som hater dem, og enhver som snakker stygt om dem. Og vi omtaler dem i intet annet enn gode ordelag. Kjærlighet for dem er en del av religion, tro og godhet, og hat for dem er vantro, hykleri og opprør.

94. Vi bekrefter at kalifatet tilfalt Abu Bakr (måtte Allah være til lags med ham) etter profetens (fred være med ham) bortgang, i erkjennelse av hans fremragende dyktighet og overlegenhet over det muslimske fellesskapet (ummah). Deretter til Umar ibn al-Khattab (måtte Allah være til lags med ham), så til Usman (måtte Allah være til lags med ham), og dernest til Ali ibn Abi Talib (måtte Allah være til lags med ham). Disse er alle rettlejede kalifer og rettskafne ledere.

95. Vi bærer vitnesbyrd om at de ti følgesvenner som ble nevnt av profeten (fred være med ham) og som fikk det gode budskap om paradiset fra ham, vil havne i paradiset. Dette fordi profeten (fred være med ham), hvis utsagn er sant, bevitnet dette. Og disse ti personene er; Abu Bakr, Umar, Usman, Ali, Talha, al-Zubayr, Sa'd, Said, Abd al-Rahman ibn Aowf og Abu Ubaida ibn al-Jarrah, som er ”den troverdige av denne ummah”, måtte Allah være til lags med dem alle.

96. Enhver som taler godt om profetens (fred være med ham) følgesvenner, hans ærbare hustruer og avkom, som er alle rene og lytefrie, er fri for hykleri.

97. De første skriftlærde og deres arvtagere i etterfølgende generasjon, dvs. folk av godhet, berettere av hadith, rettslærde og analytikere, må omtales kun med godhet. Enhver som sier noe stygt om dem er ikke på den rette vei.

98. Vi gir ikke noen blant Guds venner (al-Awliya) forrang over noen av profetene (fred være med dem alle). Vi sier heller at en profet alene har forrang over alle Guds venner til sammen.

99. Vi tror på deres underverker (karamat), og på autentiske beretninger om dem.

100. Vi tror på dommedagens tegn, som på fremtreden av antikrist (al-Dajjal) og nedstigningen av Jesus, Marias sønn (fred være med ham) fra himmelen. Og vi tror på soloppgangen fra vest og på fremkomsten av villdyr fra jordens indre.

101. Vi aksepterer ikke sannsigere og spåmenn, ei heller dem som påstår noe i strid med Boken (Koranen), profetens (fred være med ham) sedvane (sunnah) og det muslimske fellesskapets konsensus.

102. Vi anser det å holde sammen som den sanne og riktige vei, og splittelse som avvik og lidelse.

103. Religionen fra Allah (gjeldende) på jorden og i himlene er én, og denne religionen er islam. Allah, den Opphøyde, sier: "Sannelig, (den sanne) religionen hos Allah er islam". (Koranen, 3:19) Og Han sier: "og Jeg har godtatt islam som religion for dere". (Koranen, 5:3)

104. Islam befinner seg mellom overdrivelse og underdrivelse, mellom å sammenligne Allahs attributter med menneskets, og fornektelse av Allahs attributter, mellom fri vilje og forutbestemmelse, og mellom trygghet og fortvilelse.

105. Dette er vår religion og hva vi tror på, både utad og i det skjulte. Vi erklærer overfor Allah vår uskyld mot enhver som bestrider det vi har nevnt og gjort klart.

Vi ber til Allah om å fastholde oss i troen, og å forsegle våre liv med den, og å beskytte oss mot gale lyster, splittende synspunkter og onde åndsretninger som Mushabbiha, Mu'tazila, Jahmiyya, Jabriyya, Qadariyya. Samt andre som strider mot Sunnah og Jama'ah, og har kommet på avveier. Vi tar avstand fra dem, og de er etter vår mening på avveie og på ødeleggelsens vei. Og hos Allah hviler all beskyttelse og makt for å utøve alt godt.